

[Justitsministeren.]

færdselsudvalget været med ved forhandlingerne i justitsministeriet.

Når vi i dette land ikke tør give de 16-årige førerbevis til automobil og motorcykel, skyldes det vel i første række, at man er ængstelig for, at disse unge mennesker kører for stærkt uanset de nugældende hastighedsgrænser. Denne betragtning gør sig ikke, i hvert fald ikke i samme grad, gældende for kørsel med traktorer. De 16-årige i landbruget, hvem en traktorejer betror sin kostbare traktor, ville næppe få en sådan betroet, hvis ikke ejeren anså dem for solide. At andre lande har vovet at tage dette skridt, taler også for reglernes forsvarlighed, således som det er fremhævet af det ærede medlem hr. Stæhr Johansen i dag.

Dernæst vil jeg gerne gøre en bemærkning om det af det ærede medlem hr. Tholstrup stillede ændringsforslag og den konkrete sag, der ligger til grund herfor. Denne sag er blevet behandlet i finansministeriet og sorterer således under min kollega den højtærede finansminister, som har bedt mig give følgende oplysninger: Lige siden indførelsen af benzinafgiften har man i praksis kun givet afgiftsfritagelse for personer, der ikke forhandler benzin. Der kræves bl. a. af den, der ønsker afgiftsgodtgørelse, at han skal dokumentere sit køb af benzin gennem erklæringer fra leverandøren for hvert parti. En erklæring om, at han har leveret sig selv så og så meget benzin, er ikke meget værd, og det ville være mærkeligt at kræve, at den, der selv handler med benzin, skal købe den benzin, han skal bruge til traktorkørsel o. lign. hos andre forhandlere og derpå senere kræve godtgørelse for afgiften. Det afgørende er imidlertid, at der er altfor stor risiko ved at give den mand, der forhandler benzin, adgang til skattefri benzin. Der er ingen mulighed for kontrol i sådanne tilfælde, og fristelsen til at sælge den skattefri benzin og risikoen for fejltagelser er altfor stor. Efter loven er toldbestyrelsen bemyndiget til at fastsætte de nærmere betingelser for afgiftsfritagelsen, og herefter har toldbestyrelsen hjemmel til at betinge afgiftsfritagelsen af, at den pågældende ikke samtidig forhandler benzin, og denne betingelse har man fra administrationens side fastholdt.

Forsåvidt angår ændringsforslag nr. 3, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det synes inkonsekvent i en lov, der hviler på et kriterium om, hvad traktorerne benyttes til, og om de er af den ene eller den anden beskaffenhed — f. eks. langsomtgående eller hurtigtgående, om de drives med benzin

som brændstof eller med andet brændstof — at opstille en iøvrigt selvfølgelig bestemmelse om, at loven gælder for alle landmænd. Loven gælder forsåvidt for alle borgere. Det afgørende i den konkrete sag var ikke ansøgerens egenskab af landmand eller — som det ærede medlem også har anført — kroejner, men den omstændighed, at den pågældende var benzinforhandler.

Man har, som det er blevet oplyst af finansministeriet, ved lov givet toldmyndighederne en bemyndigelse til at udøve et administrativt skøn, og der kan ikke være tvivl om toldvæsenets berettigelse til at fastsætte de betingelser, som det efter et på administrative erfaringer og på administrative synspunkter grundet skøn finder er rimelige.

Jeg skal endelig tilføje, at de administrative bestemmelser, der skal udfærdiges i tilslutning til denne lovgivning, er forberedt fra justitsministeriets side og vil blive gennemført samtidig med lovens ikrafttræden.

Tholstrup: Jeg skal ikke skjule, at jeg havde håbet, den højtærede justitsminister havde tilsagt en retfærdig behandling af vedkommende landbruger og kroejner, så at det ikke skulle være nødvendigt at have en paragraf om en selvfølgelighed, men det er altså ikke tilfældet. Toldvæsenet er ifølge den højtærede justitsminister berettiget til at anvende forskelsbehandling, til at behandle folk fuldstændig efter forgodtbeholdende. Man siger nemlig som så: denne mand har en benzintank som salgstank; en anden, en landmand, har en benzintank, som han også kan sælge benzin fra, men det er blot ikke en salgstank. Man går ud fra den betragtning, at den førstnævnte skulle have lettere ved at snyde for afgiften. Jeg gør i den anledning opmærksom på, at det for en hvilken som helst landmand i Danmark i dag er muligt at snyde for ca. 1 000 kr., når han har en traktor, fordi han vil være i stand til at tage indtil et par tusinde liter benzin fra sin traktor og fylde i sin bil, uden at det kan opdages. De flestes forbrug ligger omkring 5 000 l og svinger mellem 3 000 og 7 000 l. Hvis en mand kun har et forbrug af 3 000 l benzin, vil han kunne opgive 5 000 og snyde for 2—3 000 l og således få en afgiftsfritagelse på omkring 1 000 kr. Den person, det drejer sig om, er ikke i denne situation. Han har efter det, han har opgivet til finansministeriet, en mindre traktor. Det ville være påfaldende, hvis han blot brugte 500 eller 1 000 l mere end det, han virkelig bruger; hvis han altså